

Sygn. akt I C 565/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Targu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Janina Furczoń
Protokolant:	st. prot. sąd. Joanna Grzeszczak

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2017 r. w Nowym Targu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Z.

przeciwko B. W.

o zapłatę

I. Oddała powództwo;

II. Zasądza od strony powodowej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Z. na rzecz pozwanej B. W. kwotę 1.217,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych 00/100), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Janina Furczoń

Sygn. akt I C 565/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 09 marca 2017 r.

Strona powodowa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Z. domagała się zasądzenia od pozwanej B. W. kwoty 1.509,00 zł z ustawowymi odsetkami opisanymi w pozwie. Domagała się również zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniosła, że przedmiotowa wierzytelność wynika z tytułu świadczonych pozwanej usług telekomunikacyjnych przez (...) S.A., którą strona powodowa przejęła na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 29 listopada 2007 r.

W dniu 15 stycznia 2010 r. Sąd Rejonowy w Lublinie XVI Wydział Cywilny uwzględnił żądanie strony powodowej i wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Ponadto pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia wskazując, że roszczenie powstało i stało się wymagalne w 2005r. Jednocześnie podała – powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego z 7 maja 2009 r. III CZP 20/09 – że kwestię przedawnienia roszczeń o opłaty abonamentowe i wynagrodzenie za połączenia telefoniczne z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych reguluje przepis art. 118 k.c. Zdaniem pozwanej w niniejszej sprawie 3 letni okres przedawnienia upłynął kolejno: 25.06.2008r., 26.07.2008r., 25.08.2008r. i 27.09.2008r.

Strona powodowa kwestionowała stanowisko pozwanej i zaproponowała zawarcie ugody w niniejszej sprawie.

Na rozprawie w dniu 09 marca 2017r. pełnomocnik działający imieniem pozwanej wniósł o oddalenie żądania pozwu i podtrzymał zarzut przedawnienia. Wniósł również o zasądzenie kosztów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwaną B. W. łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z nr (...) z (...) S.A. w W. zawarta w dniu 06 kwietnia 2005r.

/ **dowód** : umowa nr (...) z dnia 06.04.2005r. k.46/

W ramach powyższej umowy powstały wierzytelności wynikające z następujących faktur VAT:

- nr (...) z dnia 10.06.2005 r. za usługi telekomunikacyjne świadczone w okresie od 09.05.2005r. do 08.06.2005r., opiewająca na kwotę 61,76 zł; z terminem płatności do dnia 24.06.2005 r.;

- nr (...) z dnia 11.07.2005 r. za usługi telekomunikacyjne świadczone w okresie od 09.06.2005r. do 08.07.2005r., opiewająca na kwotę 85,00 zł; z terminem płatności do dnia 25.07.2005 r.;

- nr (...) z dnia 10.08.2005 r. za usługi telekomunikacyjne świadczone w okresie od 09.07.2005r. do 08.08.2005r., opiewająca na kwotę 8,23 zł; z terminem płatności do dnia 24.08.2005 r.;

- nr (...) z dnia 10.09.2005 r. za usługi telekomunikacyjne świadczone w okresie od 09.08.2005r. do 08.09.2005r., opiewająca na kwotę 840 zł; z terminem płatności do dnia 26.09.2005 r.

/ **dowód** : faktury VAT k. 34-45/

Należności wynikające z wyżej wskazanych faktur nie zostały przez pozwaną uregulowane.

/okoliczność bezsporna/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów wymienionych powyżej, sporządzonych przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności i prawdziwości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporne były okoliczności dotyczące cesji dochodzonej wierzytelności oraz fakt, że pozwaną i poprzednika strony powodowej łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwana nie sprzeciwiała się również wysokości kwoty objętej żądaniem pozwu. Spór dotyczył kwestii prawnych w zakresie przedawnienia dochodzonego roszczenia.

W następstwie zawarcia umowy przez pozwaną i poprzednika prawnego strony powodowej powstał stosunek zobowiązaniowy, do którego znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne

(Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.). Wprawdzie uregulowania prawa telekomunikacyjnego odnoszące się do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych nie mają kompleksowego charakteru, niemniej jednak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 maja 2009 r., sygn. akt III CZP 20/09, którą Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela, wskazał, iż prawo telekomunikacyjne dostatecznie reguluje elementy istotne umowy

o świadczenie usług telekomunikacyjnych, co pozwala z kolei na przyznanie analizowanej regulacji odrębnego charakteru i zbędnym czyni sięganie do przepisów regulujących umowę o świadczenie usług. W konsekwencji do tych umów nie mają zastosowania przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). Powyższemu stanowisku nie sprzeciwia się brak wyraźnego uregulowania w ustawie kwestii przedawnienia roszczeń. Zauważyć bowiem należy, iż nawet w odniesieniu do kodeksowych umów nazwanych nie w każdym przypadku przewidziany jest odrębnie termin przedawnienia roszczeń – jak chociażby w przypadku umowy o roboty budowlane. Taka sytuacja nie uzasadnia jednak uznania regulacji za niepełną, lecz wprost nakazuje sięgnąć do przepisów części ogólnej kodeksu cywilnego regulujących tę materię. W konsekwencji roszczenia przysługujące operatorowi przeciwko użytkownikowi z umowy

o świadczenie usług telekomunikacyjnych ulegają przedawnieniu według ogólnych zasad wyrażonych w przepisie art. 118 k.c. Stosownie do treści tego przepisu, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć,

a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

W świetle powyższego dla roszczenia przysługującego stronie powodowej przeciwko pozwanemu należało przyjąć trzyletni termin przedawnienia.

Zgłoszony przez pozwaną zarzut należało uznać za zasadny.

Z materiału dowodowego - faktur wynika, że daty płatności wynikających z nich należności upływały kolejno: 24.06.2005r., 25.07.2005r., 24.08.2005r. i 26.09.2005r., a zatem 3 letni okres przedawnienia upłynął kolejno: 25.06.2008r., 26.07.2008r., 25.08.2008r. i 27.09.2008r. Pozew został wniesiony dopiero w dniu 12 stycznia 2010r.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, że dochodzone roszczenie uległo przedawnieniu. Strona powodowa nie wykazała w żaden sposób, że w czasie biegu terminu przedawnienia doszło do jego skutecznego zawieszenia lub przerwania.

W tym stanie rzeczy powództwo podlegało oddaleniu w całości, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 kpc obciążając nimi stronę powodową, jako przegrywającą proces.

SSR Janina Furczoń